

EL PRÍNCEP FELIÇ DOSSIER PEDAGÒGIC

1. FITXA ARTÍSTICA
2. LA COMPANYIA: LA BALDUFA
3. L'ESPECTACLE
4. L'AUTOR
5. EL CONTE
6. PROPOSTES DE TREBALL
7. BIBLIOGRAFIA. RECURSOS

Autor: **Oscar Wilde**

Adaptació: **Jorge Picó** i **La Baldufa**: **Enric Blasi, Emiliano Pardo, Carles Pijuan**

Direcció: **Jorge Picó**

Música: **Óscar Roig**

Disseny de llums: **Anjos Fernández**

Disseny de seqüenciació: **Sergio Sisqués**

Disseny escenogràfic i de vestuari: **Carles Pijuan**

Construcció d'escenografia: **Juan Manuel Recio, Xevi Planas, Carles Pijuan**

Vestuari: **Teresa Ortega**

Veus en Off: **Laura Vázquez, Enric Blasi, Helena Pla**

Actors:

- **Enric Blasi** o **Emiliano Pardo**
- **Carles Pijuan** o **Ferran López**

Producció i Distribució: **La Baldufa**

Coproducció:

CAER - Centre d'Arts Escèniques Reus

IMAC - Ajuntament de Lleida

La Grande Ourse, Scène Conventionnée Jeune Public en Languedoc - Roussillon | Théâtre de Villeneuve les Maguelone

Centre Culturel Pablo Picasso | Scène Conventionnée pour le Jeune Public d'Homécourt

Col·laboració:

ICIC - Generalitat de Catalunya

Fundació Xarxa d'Espectacle Infantil i Juvenil de Catalunya - La Xarxa

JES - Junges Ensemble Stuttgart

INAEM - Ministerio de Cultura

Institut Ramon Llull

Fotografia per a material gràfic: **David del Val**

La Companyia de Comediants La Baldufa neix a Lleida, el maig de 1996.

Els objectius de la companyia són: oferir espectacles de gran qualitat artística; crear espectacles multidisciplinaris, utilitzant el màxim de recursos teatrals; oferir espectacles per a tots els públics, majoritàriament per públic infantil; i crear espectacles ideològicament compromesos amb els valors de solidaritat, tolerància i respecte.

Des d'aleshores fins ara han fet un llarg i exitós recorregut professional avalat per un treball curós, apostant per la creació i la qualitat.

Han viatjat per tota la geografia catalana, per gran part de l'espanyola i també per nombroses ciutats europees, participant en prestigiosos festivals i fires de teatre.

Amb els espectacles produïts, la companyia ha aconseguit **PREMIS** com:

PINOCCHIO

- Premi al Millor Espectacle, Fira de FETEN, Gijón, Espanya, 2015
- Premi a la Millor Direcció, Fira de FETEN, Gijón, Espanya, 2015

EL PRÍncep FELIÇ

- Premi a la Millor Adaptació Teatral, Fira de FETEN, Gijón, Espanya, 2012
- Premi al Millor Espectacle, Amigos de Titeremurcia, Múrcia, Espanya, 2012

CIRQUE DÉJÀ VU

- Premi a la Millor Interpretació Masculina, Ex Aequo, Fira de FETEN, Gijón, Espanya, 2010

EL LLIBRE IMAGINARI

- Premi al Millor Espai Escènic, Fira de FETEN, Gijón, Espanya, 2008

EMBOLICA LA GRANJA

- Premi Especial pel seu Contingut Didàctic i la seva Posada en Escena, 15a Fira de Titelles de Lleida, Catalunya, 2004

EL BARÓ DE MUNCHAUSEN

- Premi a la Millor Proposta Plàstica, Fira de Titelles de Lleida, Catalunya, 1999
- Premi Rialles de Catalunya al Millor Espectacle Infantil, La Nit de Santa Llúcia, Òmnium Cultural, Catalunya, 2000
- Premi al Millor Espectacle, Fira de FETEN, Gijón, Espanya, 2001
- Premi a la Millor Escenografia, Fira de FETEN, Gijón, Espanya, 2001

- Premi al Millor Espectacle Infantil, Premis del Públic " Els Millors del 2000", Teatre Metropol de Tarragona, Catalunya, 2001
- Premi al Millor Espectacle Infantil i Juvenil, Programa "Imagina 01", Centro Cultural Villa de Nerja, Espanya, 2001

A més d'aquests premis, la Red Española de Teatros, Auditorios y Festivales de Titularidad Pública a través de les seves comissions artístiques, atorga el segell de **RECOMANAT** als següents espectacles:

SAFARI
PINOCCHIO
EL PRÍncep FELIÇ
CIRQUE DÉJÀ VU
EL LLIBRE IMAGINARI
ZEPPELIN

El mèrit més important, però, és **la seva constant contribució a la formació de nens i nenes, petits espectadors, oferint-los-hi creacions de gran qualitat plàstica i teatral que són una bona eina per pensar, reflexionar, conversar i plantejar-se qüestions ètiques.**

De tots els seus espectacles destaquem: *El Baró de Munchausen*, *Embolíc a la Granja*, *Zeppelin*, *El Llibre Imaginari*, *Cirque Déjà Vu*, *El Príncep Felç*, *Pinocchio* i *Mon Pare és un Ogre*.

L'espectacle és l'adaptació d'un text d'Oscar Wilde: **El Príncep Felix**. Conte conegut arreu, traduït a moltes llengües, amb múltiples versions i amb il·lustracions diverses i molt interessants.

Amb aquest text la companyia ha volgut:

- Continuar en el treball d'investigació visual, acostant-se al món de l'escultura a través del joc amb l'espai i els objectes.
- Continuar apostant pel teatre gestual, amb molt poca presència de paraules.
- Potenciar el treball d'actor, per això ha comptat amb la figura d'un director de reconegut prestigi en el camp de la interpretació.
- Continuar en la línia del compromís social: entenent el teatre com a compromís amb la societat. En El Llibre Imaginari apostava per reflexionar sobre el poder i fent un petit apunt a l'homosexualitat i en el Cirque Déjà Vu reflexionava sobre l'Alzheimer, la vellesa i l'amistat.

L'espectacle que ens ocupa ens acosta, a través dels sentiments, al valor de la generositat i ens hi fa reflexionar.

L'escenografia, de Carles Pijuan, la conformen materials i objectes que es van transformant en d'altres per passejar-se pel text, per anar relatant el conte. Aquesta ha estat una característica constant en els espectacles de la companyia: treballar a partir de la senzillesa i utilitzar l'enginy per crear situacions i escenaris diversos i canviants. Objectes quotidians són l'escenografia i es van transformant per esdevenir altres objectes i altres personatges.

La llum i les ombres - com en El Llibre Imaginari- són molt rellevants: serveixen per donar volum i vistositat als petits objectes i detalls.

La Baldufa ens mostra una sensibilitat per l'estètica visual tot jugant contingut i forma, amb un llenguatge senzill i una aposta decidida per l'austeritat dels materials utilitzats.

El director: Jorge Picó

La companyia ha incorporat en aquest espectacle la figura del director dins l'equip de treball, per potenciar encara més el treball d'actor. I per aquesta tasca ha comptat amb Jorge Picó. Actor, director i autor teatral, de llarga trajectòria. Va estudiar primer art dramàtic i filologia anglesa a València, es va traslladar a estudiar a França, a l'Escola Internacional de teatre Jacques Lecoq, i és en aquest país on ha desenvolupat gran part de la seva carrera professional com a actor i director.

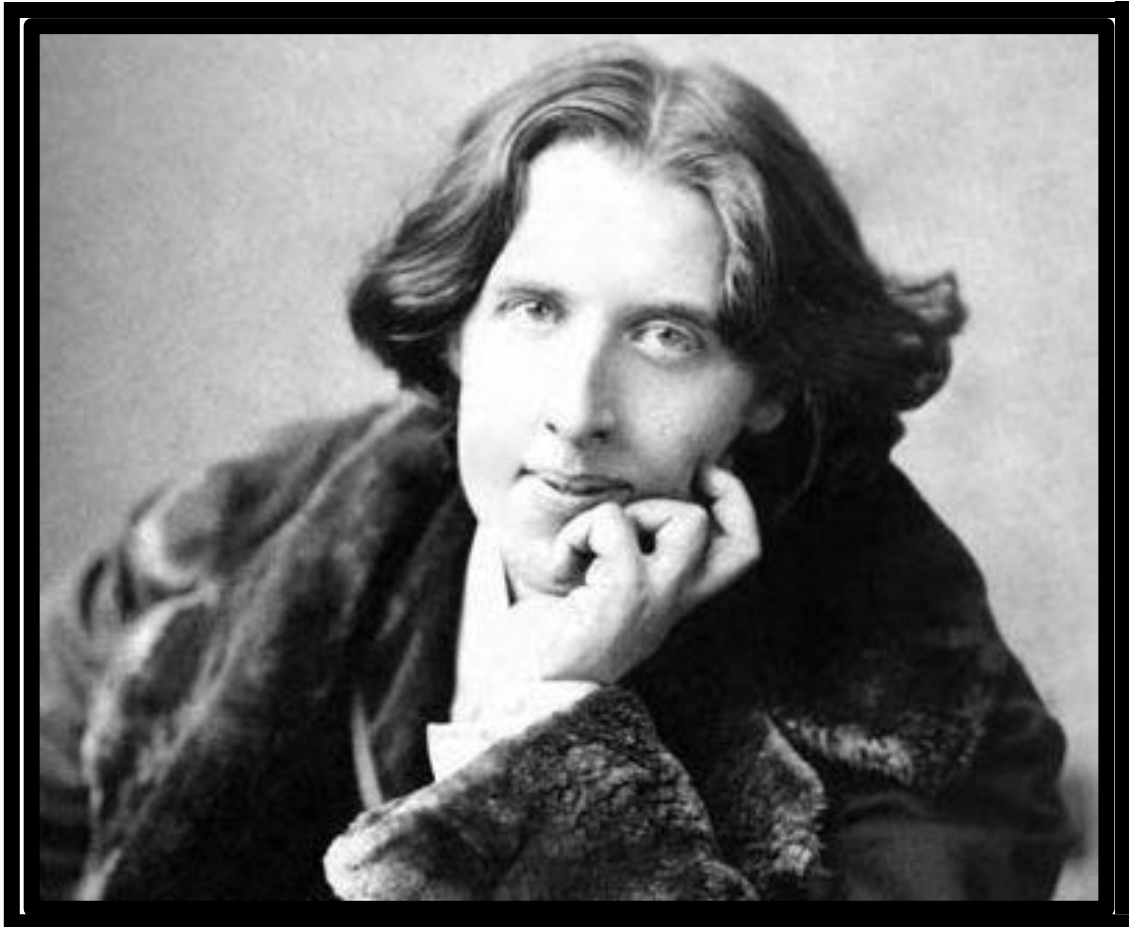
Va ser el guanyador del Premi Max 2010 al Millor Autor Teatral en Català, juntament amb Sergi López, per a Non Solum.

Actualment és director artístic del Teatre Principal de Vilanova i La Geltrú.

Poeta, dramaturg i novel·lista irlandès

Neix a Dublín, l'any 1854, i mor a París, l'any 1900, on és enterrat.

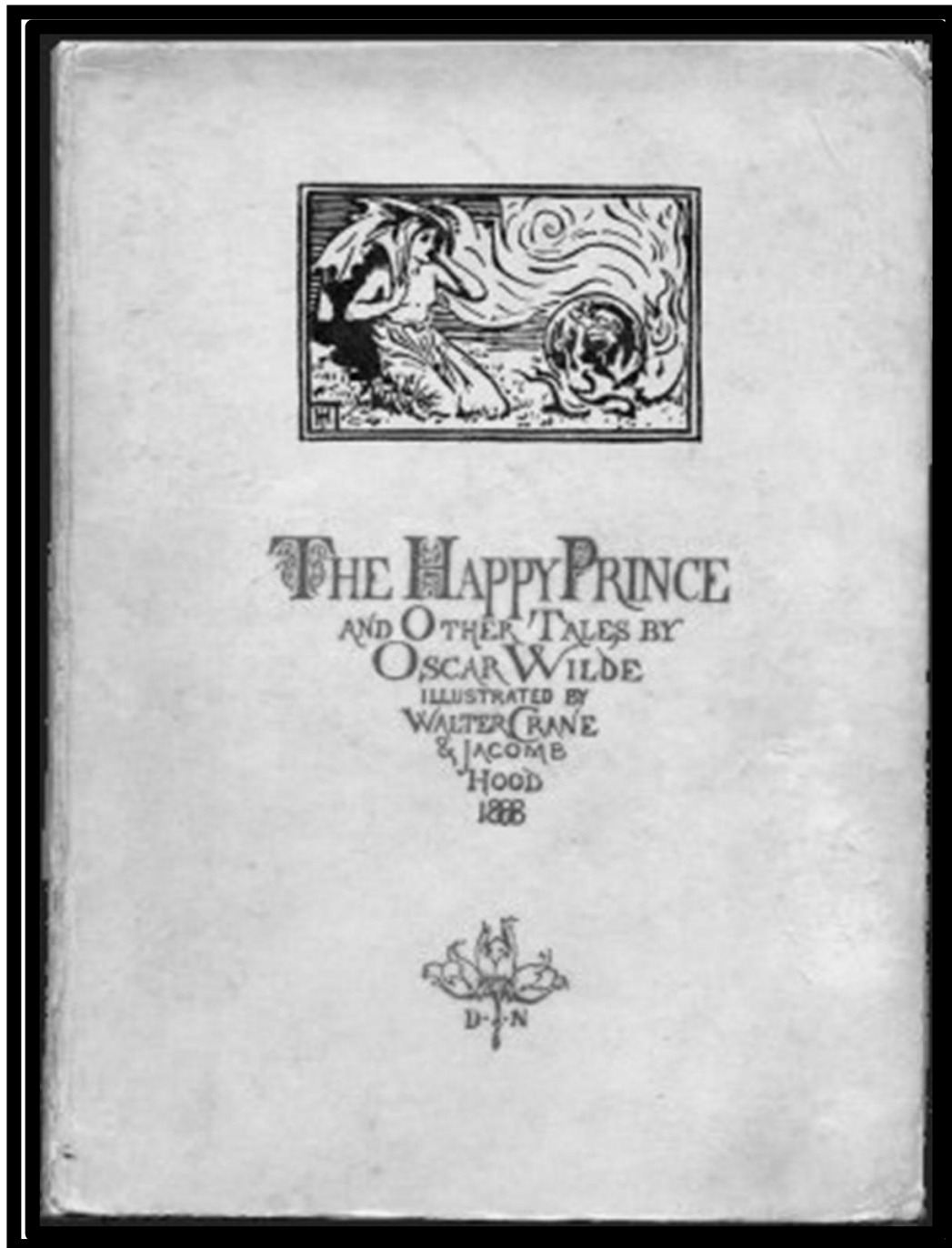

El seu rebuig a les convencions i el seu comportament extravagant el van fer famosos en els ambients mundans de París, Londres i Estats Units de la seva època.

Destaquem quatre obres molt rellevants i conegudes:

- Les comèdies: La importància de dir-se Ernest (1895), El ventall de lady Windermere (1892) i Un marit ideal (1899).
- El drama Salomé (1899).
- La novel·la El retrat de Dorian Grey (1891), considerada una de les seves obres mestres.
- Un volum de Poemes, entre els que destaca L'Esfinx.

Conegut també pels seus contes, sobretot per: **El Príncep Felic** (1888), que va publicar junt amb El Gegant Egoista.

Portada de la primera edició del conte

Totes les seves obres són mostres exemplars del seu enorme talent i de la subtileza dels seus irònics diàlegs.

Wilde va ser, i continua sent, l'escriptor de la rebel·lia i la contradicció, del rebuig i l'acceptació de la moral instaurada: criticava fets i actituds que ell mateix practicava.

És un dels escriptors més brillants de l'època victoriana i de la literatura universal.

El Príncep Felíç és un conte intemporal que transcorre en una ciutat no definida i que transmet una sèrie de valors morals que el fa vigent encara avui.

El Príncep Felíç és la història d'una majestuosa estàtua que domina -des de dalt d'una columna - una ciutat. Havia estat un príncep felíç, amb una vida fàcil i luxosa, despreocupat del que passava més enllà dels murs del seu palau. Ara resta lligat a un cos immòbil, sumptuós, banyat en or i decorat amb pedres precioses; però ja no és felíç. Des del seu privilegiat turó pot observar la misèria de bona part dels habitants de la seva ciutat i la pobresa que abans desconeixia -que no veia- ara es converteix en el seu dolor. I, cada nit, plora impotent per no poder oferir ajuda. Un dia una Oreneta que passa per la ciutat, camí cap a Àfrica, es refugia als peus de l'estàtua per a passar-hi la nit. Quan veu la tristesa del Príncep es compadeix i accedeix a ajudar-lo, tot i sabent que no té gaire temps: l'hivern arriba i ha d'emigrar a terres càlides on l'esperen les seves companyes.

L'Oreneta, posant en perill la seva vida i guiada pel Príncep, va arrencant tots els material preciosos de l'estàtua i els va portant a persones que els necessiten.

Es tracta d'una faula que ens mostra com el coneixement de la realitat ens pot arribar a commoure i pot fer-nos passar a l'acció.

Una realitat que, en aquest cas, es refereix a la pobresa que hi ha en cada ciutat i que només veiem si mirem per sobre els murs que ens envolten.

Anar al teatre amb els nens i nenes de l'escola és un esdeveniment per a ells i també una oportunitat de treball pels mestres, que no podeu desaprofitar.

Acompanyant-los al teatre i fent possible que hi vagin, els permet despertar tot un seguit d'inquietuds d'una manera vivencial:

- Com a futurs actors i actrius.
- Com a artistes plàstics.
- Com a públic adult: perquè incorporin l'hàbit d'anar al teatre.

L'observació d'un espectacle de teatre genera als infants una activitat mental que hem d'estimular i aprofitar per ajudar-los en el seu creixement personal.

Per això, cal planificar fer un treball **ABANS** d'anar al teatre, que comportarà determinades actituds -d'escolta activa, d'atenció...-, un treball **DURANT** la representació que podrem recollir **DESPRÉS** de veure l'espectacle.

ABANS D'ANAR AL TEATRE

Anar i estar al teatre exigeix unes formes de comportament que hem d'explicar i demanar al nostre alumnat.

Dins de la sala han de mantenir una actitud de respecte: estan en un lloc públic que comparteixen amb d'altres persones.

Durant la representació han d'estar ben asseguts, mantenint un silenci atent i respectant la feina dels actors. Una feina molt complexa per la que necessiten la màxima concentració. Una feina que estan fent per ells.

Pel que fa a l'espectacle cal que tinguin informació del què van a veure. La informació prèvia facilita la motivació i l'atenció.

Podeu llegir o explicar el conte d'El Príncep Felç a la classe, en qualsevol de les versions que trobeu, o bé explicar l'argument que us adjuntem en aquest dossier: no cal que expliqueu tot el conte, podeu generar curiositat per com serà el final.

Cal estimular la curiositat i el interès, i facilitar que la puguin mirar amb actitud oberta i receptiva.

DURANT LA REPRESENTACIÓ

Haurem preparat als nois i noies perquè centrin **SOBRETOT** la seva atenció en l'Oreneta i el Príncep. Podem repartir l'encàrrec fent meitat i meitat de la classe.

- **El Príncep.** La representació del **Príncep** va variant al llarg de l'espectacle, pren diferents formes: és una ombra, un objecte, algun moment és meitat actor i meitat projecció i al final és un actor... A mida que avança l'espectacle, l'estàtua plana, representada per una ombra va prenen cos, es va humanitzant i acaba sent representada per un actor.
- **L'Oreneta.** Amb el personatge de l'Oreneta passa el mateix: comença sent una ombra, després un objecte –un llibre obert-, un titella de guant, i també arriba un moment que l'actor fa d'Oreneta.

Demanam als alumnes que observin "l'evolució" dels dos personatges i les seves diferents representacions.

Exemples de l'evolució que fa l'Oreneta:

Oreneta representada per un llibre obert

Oreneta representada per un titella

Oreneta representada per una ombra

Oreneta representada per l'actor

DESPRÉS DE VEURE L'ESPECTACLE

Us fem un seguit de **propostes** que, segons l'edat del vostre alumnat, els seus interessos i el context de treball en el que esteu immersos, podeu triar i desenvolupar.

Sense deixar de costat, però, que a l'arribar a l'aula el més interessant és comentar l'espectacle entre tots, refer la història, contrastar el què han entès uns i altres i compartir els sentiments que els ha generat.

Una vegada assegurada la comprensió del conte, del fil argumental, per part de tots i d'haver compartit els diferents punts de vista sobre la història, ens disposem a aprofundir-hi.

En **primer lloc**, parlarem de l'autor, de la personalitat d'Oscar Wilde i del llegat literari que ens ha deixat.

En **segon lloc** farem propostes per treballar a partir de l'espectacle, tant pel que fa al text i dels valors que se n'extreuen com a nivell plàstic i d'escenografia.

I en **tercer lloc** us aportem alguns suggeriments per treballar el conte com a gènere literari.

6.1. Oscar Wilde. L'autor

6.2. L'espectacle. La història. L'escenografia

6.3. El conte. Els contes

6.1 Oscar Wilde.L'autor

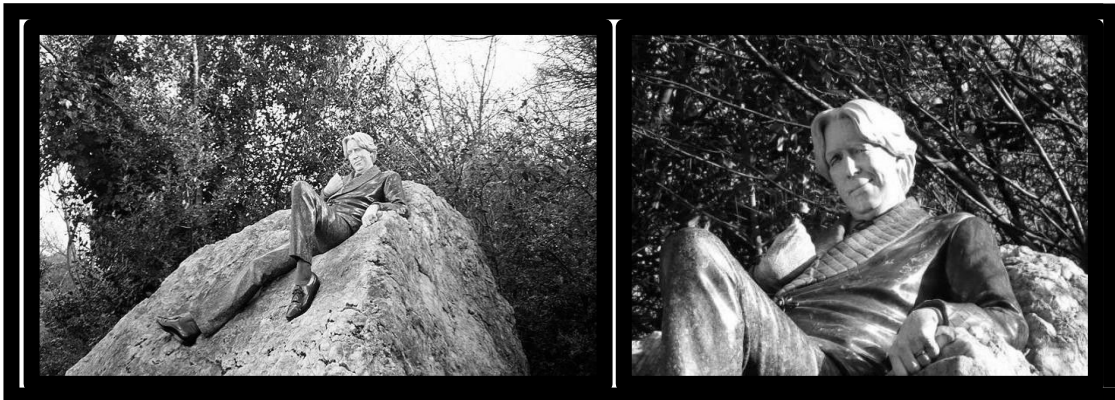
Oscar Wilde va ser un gran escriptor.

Podem buscar elements de la seva biografia, conèixer-lo i fer una descripció del personatge. A Internet hi ha moltes entrades amb aquest nom i us en suggerim una: http://es.wikipedia.org/wiki/Oscar_Wilde. És prou completa perquè trieu allò que té rellevància. És interessant que l'alumnat sàpiga destriar quins elements són significatius en una biografia i quins són pures anècdotes que no aporten coneixement de l'autor.

Podem conèixer una mica la seva obra, sobretot pels que fa a contes. Moltes de les edicions que hi ha de El Príncep Fel·liç, aquest conte està acompanyat d'altres narracions de Wilde, adequades per l'edat i amb valors morals afegits.

Destaquem dues curiositats que poden ser objecte d'estudi i que ens relacionen Oscar Wilde i el Príncep del conte. Tant a la ciutat que va néixer Wilde com a la que està enterrat hi ha escultures que el recorden.

En un parc de la ciutat de Dublín hi ha aquesta estàtua d'Oscar Wilde:

A París, hi ha aquesta escultura en el lloc on està enterrat, al cementiri Père Lachaise:

Ja que hi ha aquesta coincidència, i pel fet que l'escultura és un element important dins de l'espectacle, us proposem reflexionar sobre les escultures o estàtues que tenim (o no) al nostre voltant.

A la majoria de les nostres ciutats i pobles hi ha poques escultures.

En canvi a d'altres, per exemple, Barcelona, Girona, Gasteiz, per citar-ne algunes, n'hi ha forces. També en ciutats europees.

Els alumnes les coneixen? Podeu fer-les-hi buscar i relacionar ciutat-escultura-escultor.

Hi ha escultures a la vostra ciutat? Podeu buscar-les, fotografiar-les, datar-les, veure en motiu de què o de qui hi són i qui és l'autor.

6.2 L'espectacle. La història. L'escenografia

Proposem treballar el text, el contingut de l'espectacle, per una banda; i l'escenografia, els elements plàstics per una altra.

La història d'El Príncep Felix és una història d'amor emotiva i tràgica, que ens trasllada a una altra època per ensenyar-nos els problemes quotidians de la manera més dolça i tendra. Ens ofereix uns valors per reflexionar i treballar molt adients pel moment en què estem vivint actualment: la felicitat, la pobresa, la generositat.

En primer lloc **la felicitat**:

Què és la felicitat? Què entenen els nostres nens i nenes per ser feliços? Ho vinculen sempre a diners? A tenir més?... A la sort?

Hi ha qui diu que la felicitat d'un mateix passa per fer feliços als altres: és l'única cosa que quan més en donem més en tenim! Un fenomen ben estrany: normalment quan donem alguna cosa ens en queda menys. I amb la felicitat passa a l'inrevés.

També es diu que no hi ha felicitat si no moments de felicitat, que és un estat interior i que l'irradiem de dins cap a fora.

Cadascú sap què el fa feliç? Quan estem contents, sabem analitzar el perquè?

Tots aquests interrogants ens poden portar a obrir un debat a classe que podem conduir oferint un petit guió de preguntes (com les que hem fet en l'anterior paràgraf, per exemple) i que en grups de tres o quatre el responguin i comentar les respostes en comú.

La pobresa. "... al voltant del jardí s'alçava un mur, mai no hi vaig eixir..." Al principi de l'espectacle els actors llegeixen aquestes paraules que diu el Príncep en el conte.

El mur, la paret, és un element recurrent en tot l'espectacle: els actors s'enfilen a l'escala, miren pel damunt i... després comença la història: el Príncep s'adona que a la seva ciutat hi ha persones que pateixen, que els falten coses essencials per a viure.

Els actors ens estan dient, ens estan demanant que mirem per sobre dels murs, dels nostres murs.

Nosaltres, i els nostres alumnes, com el Príncep, vivim tancats -de manera conscient o no- i no veiem més enllà, no veiem qui hi ha a l'altra banda del mur, i sobretot no sabem què hi passa. L'espectacle, amb aquesta imatge, ens ofereix una magnífica oportunitat de parlar dels nostres murs, dels murs que aixequem al nostre voltant, tancant els ulls i ignorant altres persones i altres realitats.

Igual com fan els actors, ho poden fer els nens i les nenes: aixecar-se, enfil·lar-se i **mirar què hi ha més enllà de cada un de nosaltres**, què mantenim opac, a quines situacions tanquem els ulls. Com hem fet abans, podem fer grups petits i que facin un llistat de tres o quatre coses que passen al seu voltant, i que no en parlen mai, que no volen veure: Si us enfiléssiu en una paret imaginària i observéssiu atentament la classe, l'escola, el carrer, la ciutat... què veuríeu? segur que hi ha persones que estan patint, o situacions injustes en les que no pareu mai atenció. Poseu en comú les diferents situacions i en parleu tots junts.

I també, com fa el Príncep, una vegada mireu i veieu, cal passar a l'acció, actuar.

La generositat. El Príncep ho dóna tot, es desprèn de les coses més valuoses que té per donar benestar als altres, fins i tot posa en perill -i perd- la seva vida.

La generositat és una qualitat de les persones que donen, que regalen. Sovint associem regalar a una obligació: "és el seu aniversari, he de regalar-li alguna cosa"; o bé, donem perquè ens donin, a canvi d'alguna altra cosa.

L'Oreneta del conte, dóna el seu temps al Príncep, a risc de perdre'l, fins que ja és massa tard per emigrar, posant en perill i perdent la seva vida.

El temps és un bé abundant i escàs a l'hora. N'hi ha molt però no tenim mai temps de res, sempre vivim amb pressa. Moltes vegades ens mostrem avars amb el temps: no en tenim pels altres!

A més de parlar d'aquest tema amb l'alumnat us proposem dos exercicis pràctics:

Fer un "banc de temps". Consisteix en que cada un dels nens i nenes de la classe ofereixin una part del seu temps -diari, setmanal...- per als altres. Definim entre tots en què el podem utilitzar, a l'escola, a casa, a la família... El podem dedicar a:

- Ajudar a llegir contes una estona a nens i nenes dels parvulari...
- Ajudar l'estona de menjador a servir taules, a posar els petits a dormir, a jugar amb ells al pati...
- Ajudar el conserge de l'escola en algun dels seus treballs...

Això només si parlem de l'escola. Cada escola és un món i segur que se'ls ocurrirà més d'una situació en la que poden regalar el seu temps.

Podeu fer un quadre a la classe on cada alumne especifiqui que farà pels altres i quan ho farà:

Nom	Què farà?	Quan?
Josep	Portaré papers de l'escola al contenidor	De 13h a 13,10h, a l'anar cap a casa
Maria	Regaré les plantes de la meva àvia	De 17h a 17,20h, quan surti de l'escola
Francesc	Recolliré les cartes de la bústia	Al migdia, a l'arribar a casa
Núria i Maikel	Endreçarem el material nou	A l'hora del pati

Podem ser generosos, també, en gestos, en paraules i en silencis.

Entre nosaltres ens comuniquem no només amb el què diem, si no en com ho diem, com gesticulem, i amb el que ens callem.

Els nens i nenes d'aquestes edats exigeixen que els parlem bé, que els tractem amb respecte, però entre ells no sempre ho fan: en situacions concretes poden ser molt cruels. I és en aquests moments quan cal que aprenguin a tenir empatia, que es posin en lloc de l'altre per saber com se sent davant una "agressió" verbal.

- Gestos: salutacions, mirades atentes, mans afectuoses.
- Paraules: to suau, lloança sincera, correcció, diàleg autèntic.
- Silencis: escolta atenta, espera, dolor acompanyat.

Podem dissenyar un cartell, un petit rètol, on hi hagi una imatge que ens recordi quan hem de parlar bé, quan hem de corregir una conversa desafortunada, quan hem de fer un silenci... i penjar-lo en un lloc a la vista que ens permeti assenyalar-lo en moments determinats: que només assenyalant-lo ja sabem què volem dir.

L'espectacle d'El Príncep Felip ens permet, també, contribuir a l'educació de la sensibilització artística dels nens i nenes.

L'observació que han fet els nens i nenes **durant l'espectacle** dels dos protagonistes: Oreneta i Príncep, ens pot permetre parlar de les diferents formes plàstiques que pren cada un dels personatges i representar-ho gràficament.

Cada un d'ells pot dibuixar una de les diferents formes que té el Príncep durant l'espectacle: ombra-objecte-actor.

Poden fer el mateix amb l'Oreneta: un llibre es transforma amb un ocell que vola, després és un titella de guant,... a través del dibuix, del collage o de volum poden donar cos a totes les orenetes del conte.

La Baldufa en els seus espectacles aposta per un treball d'investigació plàstica i visual cada vegada més elaborat i de més qualitat.

A l'espectacle hi ha nombrosos elements plàstics que ens poden suggerir treballs a fer a la classe. N'apuntem alguns:

La ciutat. El conjunt de cases i edificis que conformen la ciutat pot reproduir-se.

Podeu pensar entre tots **com** faríeu una ciutat: què hi ha d'haver en una ciutat, quin edifici, quin equipament, hi posaria cadascú. Cada alumne pot fer una construcció en paper, decorar-la, i entre tots **fer una maqueta de la ciutat en la que voldrien viure** (*veure: Recursos. punt 7).

L'escultura. Les diferents formes que pren l'escultura del Príncep durant l'espectacle poden ser suggeridores de treballs diversos. Suggerim el més "clàssic", però no per això més comú: **fer una escultura de fang**. Pensar, dissenyar, veure models, manipular el fang, modelar-lo, polir... i fer una exposició de tots els treballs realitzats.

També es pot fer una escultura amb paper mâché. prenent de suport una ampolleta d'aigua petita i una bola de porexpan que faci de cap. Es tapa, amb tires de paper de diari encolat, es pot recobrir amb pasta "patmaché" (Jovi) i finalment pintar-la.

L'ull. La imatge de l'ull plorant és molt potent. Dibuixar ulls dels companys de classe del natural; portar revistes i retallar ulls de fotografies de persones diverses i fer-ne una composició; triar la imatge d'un sol ull, enganxar-la en un full i completar tot un cos. I poden fer l'esforç afegit de que la mirada comuniqui algun sentiment: tristesa, per exemple (com l'ull del Príncep).

La felicitat. Com l'expressarien gràficament. A partir de tècnica de collage -aportant papers de tots tipus, fotografies- combinada amb traç de llapis els alumnes poden fer l'abstracció de plasmar un sentiment viscut realitzant una petita obra d'art. La selecció de materials, la tria de colors, de distribució en el full, tot plegat ha de respondre a la mateixa consigna: com veuen la felicitat. També es pot representar la tristesa.

6.3. El conte. Els contes

L'autor del conte de El Príncep Felig, a més de ser un gran escriptor en diverses disciplines literàries, va ser un gran contista.

El gegant egoista, El rossinyol i la rosa, El famós coet, L'amic fidel...

A casa nostra també tenim escriptors que han fet del conte i el relat curt el seu motiu d'escriptura: Narcís Oller, Pere Calders, Jesús Moncada, Jaume Cabré, Josep M. Espinàs, Quim Monzó,...

També autors d'arreu -Andersen, Grimm, Perrault, Rodari i tant d'altres- han aportat boniques històries que hem gaudit a través de traduccions.

I a més, comptem amb contes anònims que la tradició oral s'ha encarregat de mantenir, i que Joan Amades ha recollit.

Els nens i nenes per grans que siguin els agrada llegir i, sobretot, que els expliquem contes. I els adults sovint ens oblidem d'oferir-los-hi títols adequats a la seva edat i també, de reservar una estona de la classe per explicar alguna història.

Aquí hi ha una pila de possibilitats:

- Anar a la biblioteca -de l'escola, o la més propera a l'escola- i fer una petita selecció de contes, portar-los a la classe i començar cada dia amb la lectura o l'explicació d'un conte.
- Que els alumnes portin contes de casa, el conte que els agradava més quan eren petits, i posar-los en comú, deixar-se'ls, intercanviar-los.
- Fer una tria de contes i llegendes de diferents cultures: contes africans, xinesos,... fent coincidir la realitat que tingueu a la classe.
- I... alguna mare, àvia, pare, avi... ens pot venir a explicar un conte? Hi ha relats que només estan en la tradició oral, contes a la vora del foc, contes de por, contes de misteri, contes de sempre.

- Oscar Wilde. El gigante egoista y otros cuentos. Vicens Vives
- Brigitte Labbé. Michel Puech. La felicitat i la tristesa. Col·lecció PENSA-HI. Editorial Cruïlla.
- Esteve Pujol. Valors per a la convivència. Editorial Parramón
- Leo Lionni. Frederick. Editorial Lumen

Reculls de contes:

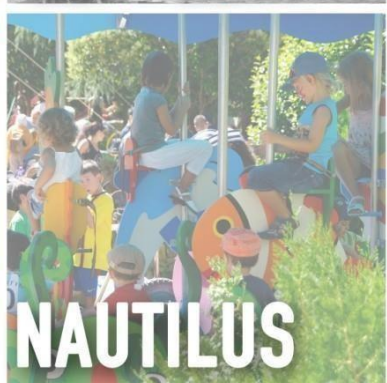
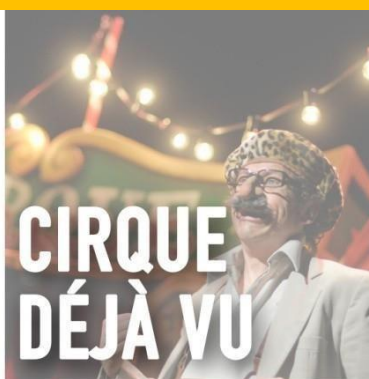
- Col·lecció Contes Populars. Editorial La Galera. Molts títols
- Llibres del Sol i de la Lluna. Publicacions de l'Abadia de Montserrat
- Recull de rondalles dels Germans Grimm. Editorial Juventud
- Recull de rondalles dels Germans Andersen. Editorial Juventud

Autors de contes: Gianni Rodari, Gabriel Janer Manila, Jaume Cela, Josep Vallverdú...

Altres recursos audiovisuals:

- Gaspar Hernández. "Bricolatge Emocional". TV3
 - Gaspar Hernández. "L'ofici de viure". Catalunya Ràdio
- ***El món a les mans** és una mini sèrie documental de 13 capítols que projecta una mirada sobre el fet migratori des de la perspectiva dels infants, fills de famílies immigrants. Així, els i les protagonistes del programa són 13 nens i nenes entre 9 i 12 anys, descendents de pares i mares immigrants residents a la província de Barcelona. Partint de la seva cultura i de les seves vivències aquí- dissenyen i construeixen la ciutat on voldrien viure. Es projecta a través de la Xarxa de Televisions Locals de Catalunya. (Es pot veure per Internet). MOLT INTERESSANT.

http://es.wikipedia.org/wiki/Oscar_Wilde

PINOCCHIO

COMPANYIA DE COMEDIANTS LA BALDUFA

CARRER DE MÚSIC VIVALDI 12 BX | 25003 LLEIDA

T: +34 973 281 457 | +34 649 985 052

www.labaldufateatre.com | baldufa@labaldufateatre.com

